

Πληθυσμός τῶν μεγίστων πόλεων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τοῦ Λονδίνου εἶναι 4,084,000, τῶν Παρισίων 2,269,000, Πεκίνου 1,600,000, Καντῶν 1,500,000, Νέας Ὑόρκης 1,400,000, Βερολίνου 1,376,330, Shanghai 1,000,000, Sian (Κίνα) 1,000,000, Τσαουτσαουφού 1,000,000, Σαρτάμας 962,700, Πιερουπόλεως 929,960, Τιεντσιν (Κίνα) 950,000, Κωνσταντινουπόλεως 880,000, Φιλαδελφείας 850,000, Wsochong 800,000, Τσιγτουφού 800,000, Χαν-Κροῦ 800,000, Brooklyn (Νέα Ὑόρκη) 771,000, Καλκούττας 766,300, Μόσχας 753,970, Βιέννης 726,100, Φου-τσάου 630,000, Λιβερπούλης 573,000, Manchester 541,000, Glasgow 514,000, Πεκάλδγχα 505,200, Ἀγίου Λουδοβίκου (Βόρειος Ἀμερική) 500,000, Τάτσενλοῦ (Κίνα) 500,000, Bangkok (Σιαμ) 500,000, Μαδρίτης 400,900.

Ζωντανὰ νομίσματα. Ἡ ἔτυμολογία τῆς λατινικῆς λέξεως pecunia ἐκ τοῦ pecus μαρτυρεῖ ὅτι κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τὰ κτήνη ἐχρησίμευον ὡς χρήματα παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις. Καὶ παρ' Ὀμήρῳ εὐρίσκονται ἐκτιμήσεις διαφόρων ἀντικειμένων οὐχὶ εἰς χρήματα ἀλλὰ εἰς ζῶα, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ περιουσία τοῦ Ἰωβ ὀρίζεται εἰς κτήνη, καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Γερμανοῖς ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Τακίτου ὠρίζοντο εἰς κτήνη χρηματικὰ ποινὰ ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν 7ον καὶ 8ον αἰῶνα ἐχρησίμευον οἱ ἱπποὶ ἀντὶ νομισμάτων. Ἐν Σουηδία κατ' ἀρχαιοτέρους χρόνους αἱ περιουσίαι ἐξετιμῶντο κατὰ κτήνη (fä) καὶ ἐν τῇ ἰσλανδικῇ διαλέκτῳ ἡ λέξις fe (= κτήνος) ἔχει καὶ τὴν σημασίαν τῆς περιουσίας. Πολλοὶ νομαδικοὶ λαοὶ μεταχειρίζονται ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον τὰ ζῶα ὡς χρήματα, ὡς π. χ. οἱ Κιργίσοι, οἱ ὁποῖοι ὡς μεγάλα νομίσματα μεταχειρίζονται τοὺς ἵππους καὶ τὰ πρόβατα, ὡς μικρὰ δὲ τὰ δέρματα λύκων καὶ ἀρνίων. Ἐν ταῖς βορείαις χώραις ἐχρησίμευον ὡς χρήματα τὰ γουναρικά, ὡς π. χ. ἐν Ῥωσίᾳ, ὅπου βραδύτερον ἀντὶ δλοκλήρων δερμάτων μετεχειρίζοντο μικρὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα ἴσως ἦσαν ἐσφραγισμένα. Κατὰ τὸν Καραμσιν εὐρέθησαν τὸ 1610 ἐν τινι βωσικῷ στρατιωτικῷ ταμείῳ ἐκτὸς ἀργυρῶν νομισμάτων καὶ 7000 βούβλια εἰς γουναρικά.

Βροχαὶ καὶ καταιγίδες κατὰ κανονικὰς περιόδους παρουσιάζονται εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς. Αἱ κορυφαὶ τῶν ὀρέων παρὰ τῷ Port Royal ἐν Jamaica καλύπτονται τακτικῶς καθ' ἐκάστην ἡμέραν κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς μεσημβρίας ὑπὸ νεφῶν, τὰ ὁποῖα ἐντὸς μιᾶς ὥρας λαμβάνουσι τὴν μεγίστην αὐτῶν πυκνότητα καὶ διαλύονται κατόπιν εἰς βροχὴν συνοδευομένην μὲ ἀστραπὰς καὶ διαρκοῦσαν μέχρι τῆς 3 μ. μ. ὅτε ὁ οὐρανὸς γίνεται πάλιν αἰθρῆς καὶ ὁ καιρὸς ὥρατος. Τοῦτο συμβαίνει τακτικῶς καθ' ἐκάστην ἡμέραν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐπὶ πέντε μῆνας τοῦ ἔτους. Ἐν τῇ πόλει Kingston, ὡσαύτως ἐν Jamaica, παρουσιάζεται τὸ αὐτὸ φαινόμενον. Ἡ κανονικὴ αὕτη ἐπ' ἀνόδους τῆς βροχῆς, ἥτις λαμβάνει χώραν πάντοτε μετὰ τὰς θερμοκρασίας ὥρας τῆς ἡμέρας, προέρχεται ἐκ τῆς ἀνερχομένης θερμῆς καὶ ὑγρᾶς ἀτμοσφαίρας, ἥτις συσσωρεύεται ἐπὶ τῶν ἄνω κλιτύων τοῦ ὅρου. Ὁμοίον φαινόμενον κανονικῶς ἐπανερχομένων θυελλῶν παρουσιάζεται ἐν τῇ ὀρεινῇ νοτιοανατολικῇ ἀκτῇ τῆς Ἀφρικῆς, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ ἀποικίᾳ Natal. Ἐνταῦθα ὁ οὐρανὸς κατὰ τὴν πρωίαν εἶνε αἰθρῆς, ἀλλὰ περὶ τὴν μεσημβρίαν συννεφύεται ὑπεράνω τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων, καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας ἀρχίζει βαγδαία βροχὴ. Τοῦτο συμβαίνει τακτικῶς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου ὄχι μόνον κατὰ τὴν ἐρισθεῖσαν ὥραν ἀλλὰ καὶ εἰς ὁρισμένα μέρη μετὰ τῆς μεγίστης ἀκριβείας. Εἰς τινὰ μέρη τῆς Βραζιλίας ἡ κανονικότης αὕτη τῶν καθημερινῶν βροχῶν εἶνε τοσοῦτον ἀκριβής, ὥστε οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων εἰς τὰς μετὰ μεσημβρίαν ἀμοιβαίας προσκλήσεις τῶν προσθέτουσι πάντοτε τὰς λέξεις „πρὶ ἢ μετὰ τὴν βροχὴν.“

Ὁ ζῦθος. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Φοινίκῃ κατὰ πρῶτον εὐρίσκομεν ἔγνη τοῦ ζύθου, ὅστις ἀρχικῶς ἐκαλεῖτο οἶνος ἐκ κριθῆς. Ὁ Ἡρόδοτος ἀποδίδει τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ζύθου εἰς τὸν Ὀσουριν, ὅστις τὸ 1950 πρὸ Χριστοῦ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐδίδαξε τοὺς κατοίκους τὴν γεωργίαν καὶ τὰς τέχνας, διὰ τὰς ὁποίας εὐεργεσίας βραδύτερον ἐλατρεῖτο ὡς θεός. Ἄλλοι ἀποδίδουσι τὴν τιμὴν τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κριθίνου οἶνου εἰς τὴν θεὰν Δήμητρα, ἥτις τοὺς λαοὺς ἐκείνους, οἵτινες ἔμειναν ἐστέρημένοι

τοῦ δώρου τῆς ἀμπέλου, ἀπεζημίωσε τρόπον τινὰ μὲ τὸ δῶρον τοῦ ζύθου, διὰ τοῦτο παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ ζῦθος ὠνομάζετο cerevisia ἢ Ceria ἐκ τοῦ λατινικοῦ ὀνόματος Ceres τῆς θεᾶς Δήμητρος καὶ τοῦ vitis = ἀμπελος (vitis Cereris). Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόλει Πελοῦσιον παρὰ τῷ Νεῖῳ κατεσκευάζετο ὁ ἀριστος ζῦθος καὶ ἦτο τὸ προσφιλέστατον τῶν Αἰγυπτίων ποτὼν. Ἐκ τῆς Αἰγύπτου μετεφέρθη ὁ ζῦθος εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἱ Θρᾷκες ἔχαιρον μεγάλην φήμην ἕνεκα τοῦ ὠραίου ζύθου τῶν. Ἐκ τῆς Ἑλλάδος διεδόθη τὸ ποτὼν τοῦτο εἰς Ἰταλίαν, Γαλλίαν, Ἰσπανίαν καὶ Γερμανίαν. Κατὰ τὸν Τάκιτον ὁ ζῦθος ἦτο τὸ προσφιλέστατον ποτὼν τῶν Γερμανῶν καὶ ἔμεινεν, ὡς γνωστὸν, μέχρι τῆς σήμερον ὡς τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν ποτὼν. Οἱ Βαυαρικοὶ ζῦθοι ἦσαν ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 12ου αἰῶνος περιφημοὶ καὶ λίαν διαδεδομένοι. Ὁ ἀγγλικὸς ζῦθος Ale καὶ Porter κατεσκευάσθη κατὰ πρῶτον ἐν ἔτει 1730.

Τὸ μέσον ὕψος τῶν ἡπείρων. Ἐκ τῆς ἐπομένης συμπαραδέσεως τῶν διαφόρων ἡπείρων τῆς γῆς μετὰ τοῦ εἰς ἐκάστην ἀντιστοιχοῦντος ὕψους κατὰ μέσον ὅρον ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καταφαίνεται ὅτι ἡ Ἀσία καὶ ἡ Ἀφρική εἶναι τὰ ὑψηλότερα μέρη τῆς γῆς. Ὑψοῦνται κατὰ μέσον ὅρον, ἢ

Ἀσία	μέχρι 480 μέτρων
Ἀφρική	480 „
Βόρειος Ἀμερική	404 „
Νότιος Ἀμερική	360 „
Εὐρώπη	295 „
Αὐστραλία	245 „

Οἱ πλοῦσιοι τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ περιουσία τοῦ Κροίσου εἰς ἀκίνητα κτήματα ἔχε ἀξίαν ἰσοδύναμον μὲ 34,000,000 μάρκων περίπου, ἢ δὲ εἰς χρήματα καὶ δούλους ἀνῆρχετο εἰς 30,000,000 μάρκα. Ἡ περιουσία τοῦ φιλοσόφου Σενέκα ἐξετιμήθη περίπου 70,000,000 μάρκα. Μετὰ ταύτην περιουσίαν ἡ φιλοσοφία εἶνε εὐκόλος. Ὁ Τιβερίος κατὰ τὸν θάνατόν του κατέλιπε περιουσίαν ἰσοδύναμον μὲ 472,000,000 μάρκα, τὴν ὁποίαν ὁ Καλιγούλας ἐσπατάλησεν ἐντὸς δέκα μηνῶν. Ἡ περιουσία τοῦ Οὐεσπασιανοῦ ἀνῆρχετο εἰς 700,000,000 μ. Τὰ χρέη τοῦ Μίλωνος συνεποσύντο εἰς 1,200,000 μ. Ὁ Καῖσαρ ἀπέκτησε τὴν φιλίαν τοῦ Κουρίωνος μὲ 10,000,000 μ. τοῦ δὲ Λουκίου Παύλου μὲ 6,000,000 μάρκα. Ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐξώδευσε 2,940,000,000 μάρκα. Ὁ Ἀππίος ἐσπατάλησεν εἰς εὐωχίας 10,000,000 μάρκα, καὶ ὅτε ἐξετάσας τὴν οἰκονομικὴν του θέσιν εἶδεν ὅτι τῷ ὑπελείποντο μόνον 16,000,000 ἡντοκτόνησε διότι μὲ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ. Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἐδώκεν εἰς τὴν Σερβίλιαν, τὴν μητέρα τοῦ Βρούτου, μαργαρίτην ἀξίας 800,000 μάρκων. Ἡ Κλεοπάτρα κατέπλεε κατὰ τινὰ εὐωχίαν μαργαρίτην ἀξίας 800,000 μάρκων ἀναλευμένον εἰς ὄξος. Δι' ἐν μόνον δεῖπνον ἐξώδευσε ὁ Καλιγούλας 1,600,000 μάρκων καὶ ὁ Ἡλιογάβαλος 400,000 μ. Τὰ ἔξοδα ἐνὸς γεύματος τοῦ Λουκούλου ἀνῆρχοντο εἰς 400,000 μάρκα.

Περίμενε ὀλίγον. Ὁ Sir William Dragg, πλουσιώτατος Ἀγγλος, μετέβη πρὸ ἐνὸς ἔτους περίπου διὰ τινος ἀμάξης εἰς τὸν λιμένα ἐν Brighton, ὅπου εὐρίσκειτο ἡγκυροβολημένη ἡ θαλαμηγός του, καὶ διέταξε τὸν ἀμαξηλάτην νὰ περιμένῃ ὀλίγον. Ἐσκόπευε κατ' ἀρχὰς νὰ κάμῃ μικρὸν τινα περίπλουν ἐντὸς τοῦ λιμένος ἐπὶ τινος μόνον ὥρας καὶ εἶτα νὰ ἐπιστρέψῃ, ἀκολουθῶς ὅμως μετέβαλε γνώμην καὶ ἀπεφάσισε νὰ περιπλεύσῃ τὴν γῆν. Ὅτε ὁ ἀμαξηλάτης εἶδεν ὅτι ὁ κύριος δὲν ἐπέστρεφεν, ἐζήτησε τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς ἀρχῆς νὰ ἰδρῶσῃ μικρὸν τι παράπηγμα διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὸν ἵππον του. Ἐνταῦθα περιέμενεν ἐπὶ ἐν ὀλόκληρον ἔτος, ὅτε ἐπὶ τέλους ὁ Sir Dragg ἐπανῆλθε μετὰ τῆς θαλαμηγού του καὶ οὐδόπως ἐξεπλήγη ἰδὼν τὸν ἀμαξηλάτην περιμένοντα εἰσέτι. „Πόσα ἔχετε νὰ λάβετε;“ τὸν ἠρώτησε μὲ δὴν τὴν ἀφέλειαν. Ὁ ἀμαξηλάτης τῷ ἐνεχείρισε τὸν λογαριασμὸν 600 λιρῶν στερλινῶν, τὸν ὁποῖον ὁ Sir Dragg ἀμέσως ἐπλήρωσε. Ἀκολουθῶς μετέβη διὰ τῆς αὐτῆς ἀμάξης εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του, ὅπου ὁ ἀμαξηλάτης ἐζήτησε νὰ πληρωθῇ ἀκόμη τὸν δρόμον του ἀπὸ τὸν λιμένα μέχρι τοῦ ξενοδοχείου.